

Talent to też pieniądz...

Andrzej Muszyński (AM): Polski System Olimpiad Wiedzy znika stopniowo zdominowany przez debaty o maturach i reformach edukacji. Paradoksalnie – to właśnie dzięki niemu jesteśmy znani w świecie jako kraj uzdolnionej młodzieży. Polska młodzież olimpijska jest dobrze przygotowana, utalentowana, pełna optymizmu. W dotychczasowych edycjach OWE uczestniczyło średnio ponad 10 tys. uczniów rocznie.

Stanisław Macioł (SM): Jakość kształcenia zależy od społecznej edukacji i olimpiad. Na studiach laureaci olimpiad wyróżniają się pozytywnie. W latach 1987/88, gdy powstawał program OWE, w SGH rozpoczynaliśmy pionierskie badania zmian w systemie kształcenia ekonomicznego, nowy model nauki i szkolnictwa wyższego był przedmiotem zainteresowania pierwszego przewodniczącego KG OWE, profesora Stanisława Nowackiego, kierownictwa PTE i rządu. Społeczna edukacja wykorzystywała, wzbogacała i wzbogaca te badania.

AM: Zaczynaliśmy I OWE w 100. lecie PTE, w 1987 roku, od Polskiej Reformy Gospodarczej w warunkach nierównowagi, a zbliżamy się do XXVI Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej z myślą przewodnią „Nierównowagi w gospodarce – przyczyny i skutki”...Nadal też aktualne pozostaje hasło poprzedniej OWE – „W poszukiwaniu nowego ładu ekonomicznego”. W kraju CBOS alarmuje, że w społeczeństwie polskim spada wskaźnik optymizmu, GUS podtrzymuje optymizm makroekonomiczny, ale barometry koniunktury IRG SGH nie wskazują na ożywienie nadziei w polskiej przedsiębiorczości.

Dyskusja o przyszłości Olimpiad Wiedzy Ekonomicznej w gronie społeczników, współtwórców Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej dla młodzieży w latach 1987/1988 – Andrzeja Muszyńskiego i Stanisława Macioła – z obecnym przewodniczącym KG OWE profesorem Stanisławem Owsakiem

---

Stanisław Owsiak (SO): Podejmując decyzję o myśli przewodniej XXV OWE kierowaliśmy się ocenami społecznymi z początku 2011 roku, w czasie, gdy badania ekonomiczne nadal poszukiwały pełnej diagnozy przyczyn i skutków światowego kryzysu finansowego. Dla wielu ekonomistów znacznie miały wskazania na konieczność badania przyczyn

natury podstawowej, w tym systemowej. Nadal w UE nie rozwiązano np. problemu wspólnej polityki fiskalnej, a dług publiczny jest niebezpiecznie wysoki. W uproszczeniu można zauważyć, że obecny ład ekonomiczny, odnoszony do regulacji konstytucyjno-ustrojowych w Polsce, zapewnia „dziś” rodakom niezły wzrost gospodarczy, wzrost pozycji w rankingach i wysokie zaangażowanie edukacyjne młodzieży, zwłaszcza w Olimpiadzie Wiedzy Ekonomicznej. Nierówności dochodowe i niepewność jutra wśród przedsiębiorców często łączą się z niezadowoleniem, spadkiem zaufania i negatywnymi ocenami polityki państwa i ładu społeczno-gospodarczego.

SM: Istnieją problemy natury długookresowej, których rozwiązywanie wymaga analizy systemowej. Dziś wiele środowisk akademickich prowadzi wszechstronne badania naukowe w zakresie planowania i projektowania gospodarczego, publikuje i udostępnia swoje wyniki, uczestniczy w szkoleniach i zajęciach praktycznych. Świat przedsiębiorczości akademickiej zmienił się i zmienia nadal. Obok nowych form rozwoju w skali międzynarodowej młodzież ma do dyspozycji partnerów, staże i praktyki zawodowe w przedsiębiorstwach, inkubatory przedsiębiorczości, parki technologiczne. W samym dostępie do informacji i wiedzy obserwujemy zmiany, które wcześniej nie były prognozowane.

AM: Jak więc ukierunkować debatę o poszukiwaniach nowego ładu, aby bardziej angażować w nią najbardziej utalentowaną młodzież, nie tracąc jej potencjału intelektualnego, przedsiębiorczości i nadziei?

SO: Warto wracać do poszukiwań splotu znaczenia społecznego i jednocześnie osobistego, obywatelskiego tego ładu. Wyjście ku lepszej przyszłości wymaga zrozumienia interakcji ocen społecznych i ekonomicznych.

SM: W SGH od wielu lat obserwuję liczne próby tworzenia nowych więzi z partnerami uczelni, przedsiębiorcami, ekspertami, stowarzyszeniami i przede wszystkim z absolwentami. W studenckich kołach naukowych i samorządzie studenckim SGH od początku OWE widoczna jest aktywność intelektualna laureatów OWE, ale nie tylko – orientacja na jakość kształcenia ekonomicznego odwołuje się do doświadczeń całego, polskiego systemu olimpiad wiedzy. Z inicjatywy Fundacji Akredytacji i Promocji Kierunków Ekonomicznych powstała nowa olimpiada przedsiębiorczości, a inne olimpiady wiedzy także dostarczają dobrych studentów i nowych sił w dążeniach uczelni wyższych do wzrostu jakości kształcenia ekonomicznego, jakości kształcenia na wszystkich poziomach i specjalizacji zawodowej, często w powiązaniu z przedsiębiorczością intelektualną.

AM: Studiowanie to z jednej strony ważny sposób uczenia racjonalnego i samodzielnego myślenia o rozwoju, a z drugiej to także standardy, ramy kwalifikacji oraz mierniki jakości kształcenia i specjalizacji zawodowej, sprawdzające zdolność do samodzielnego myślenia i wspólnego, społecznego rozwiązywania problemów racjonalnego gospodarowania. Słów „wspólnego”, „społecznego” używam w kontekście społecznej edukacji na bazie OWE.

SO: Ekonomię i wspólne, społeczne myślenie wiąże organizacja i kierowanie. Z perspektywy ostatniego kryzysu finansowego widać aż nadto wyraźnie, że dla rozwoju gospodarki i społeczeństwa potrzebny jest nowy model relacji: państwo – rynek – nauka. Bez wzmocnienia roli nauki, przebudowa społecznego i gospodarczego modelu nie będzie jednak możliwa. Ekonomia wraz z innymi naukami społecznymi powinny, z zachowaniem najdalej idącego obiektywizmu,

Z perspektywy ostatniego kryzysu finansowego widać aż nadto wyraźnie, że dla rozwoju gospodarki i społeczeństwa potrzebny jest nowy model relacji: państwo – rynek – nauka.

diagnozować przyczyny, które zmuszają do radykalnego przewartościowania poglądów na gospodarkę i jej funkcjonowanie. Wyzwania dla nauki ekonomii wobec gospodarki przyszłości nie są łatwe do spełnienia dlatego, że nauka ekonomii jest podatna na idee, doktryny, sprzeczne zalecenia płynące z różnych szkół ekonomicznych. Najlepszym tego dowodem jest opór i obrona interesów podmiotów rynków finansowych przeciwko zamierzonym regulacjom – opodatkowaniu transakcji finansowych, weto wobec integracji fiskalnej, uniki przed regulacjami chroniącymi środowisko naturalne. Nauka w coraz większym stopniu musi spełniać rolę kreatywną wobec zmieniającej się rzeczywistości. Z dorobku nauki muszą płynąć wnioski dotyczące zmiany modelu ekonomicznego i społecznego. W innym przypadku czeka nas katastrofa.

SM: Wychodząc z słusznego założenia, że najlepsza jest inwestycja w edukację wyższą doprowadziliśmy do umasowienia szkolnictwa wyższego, ale

niedostatecznie zadbałszy o jego jakość i dostosowanie struktury kształcenia do wymagań rynku. W konsekwencji rośnie liczba bezrobotnych absolwentów szkół wyższych, wzrasta odsetek młodzieży rozczarowanej studiami i działaniami państwa w sferze edukacji i gospodarki, obserwujemy zjawiska migracyjne utalentowanej młodzieży.

SO: Z praktycznego punktu widzenia nauka powinna być coraz lepiej przygotowana do odpowiedzi na pytania, jakiego modelu regulacji ludzie pragną i oczekują. Nie może być to model wyłącznie roszczeniowy, egoistyczny, nastawiony na drapieżne maksymalizowanie indywidualnych korzyści – wtedy miejsce kooperacji pozytywnej może zająć chaos lub nawet rewolucja. Takie podejście oznacza, że więcej uwagi trzeba zwracać na kształtowanie zachowań człowieka w dającej się przewidzieć przyszłości i jego specjalizację zawodową. Sprawa dotyczy przyszłości, ale edukację ekonomiczną młodzieży trzeba prowadzić ustawicznie, i od zaraz.

AM: Ekonomisci są podzieleni – trwa spór o rolę państwa i rynku w sytuacji, gdy kluczowe znaczenie ma poszukiwanie nowego modelu dla człowieka przyszłości, a wraz z nim nauki, edukacji i wychowania. Środowisko ekonomistów nie jest, i pewnie nie będzie zgodne, co do głównego kierunku modelowania gospodarki przyszłości.

SO: Można się zgodzić, że od nauki i edukacji oczekuje się trafniejszych diagnoz i prognoz, zrozumiałych dla polityków i obywateli rekomendacji i skutecznych programów edukacyjnych dla młodzieży. Można, pomimo krytycznych uwag, za poziom odniesienia przyjąć dokument UE „Strategia Europa 2020”, w szczególności – priorytet tej strategii: „Młodzież w drodze”. Strategia wskazuje konieczności osiągnięcia celów rozwoju m.in. przez podnoszenie jakości kształcenia na wszystkich poziomach – w całym cyklu życia człowieka. W tym kontekście można i należy oczekiwać od nauki rekomendacji w zakresie regulacji procesu wzrostu jakości życia publicznego z pozycji jakości kształcenia.

I temu może dobrze służyć wieloletnie planowanie budżetowe wraz z budżetem „zadaniowym”.

AM: Czy planowanie publiczne, które w Polsce nie jest spójne może być spójne? Z badań systemowych wynika, że potrzebny jest nowy model działalności regulacyjnej państwa w sferze finansów, ale o właściwościach interaktywnych z polskim i europejskim systemem gospodarki publicznej, a w nim z nowym modelem rozwoju przedsiębiorczości i partycypacji.

SO: Planowanie publiczne nie jest spójne i prawdopodobnie nie będzie idealnie spójne, gdyż w procesie podejmowania decyzji o rozwoju istnieją jeszcze politycy i tzw. system polityczny. Nadal mamy problemy z planowaniem wieloletnim, z niechęcią polityków do podejmowania skoordynowanych programów celowych. Słabością naszego systemu społecznego jest brak instytucji zapewniającej władzom publicznym silne, pozarządowe wsparcie naukowo badawcze – przynajmniej w zakresie prognozowania makroekonomicznego, polityki gospodarczej i planowania wieloletniego. Likwidację Rady Strategii Społeczno-Gospodarczej przy Radzie Ministrów, Instytutu Finansów przy Ministerstwie Finansów, czy też likwidację RCSS uważam za błąd popełniony pod presją lobby niepublicznych ośrodków i fundacji badawczych.

AM: Niepokoi mnie krytyczna postawa młodzieży wobec gospodarki publicznej, zarządzania i regulacji

natury rozwojowej. Młodzież olimpijska wykazuje dobre przygotowanie, wiedzę i umiejętności, ale państwo nie ma pomysłu na zagospodarowanie talentów. A talent to przecież też pieniądź, nie tylko inwestycyjny, ale także dobro wspólne.

SM: Nie byłbym aż tak krytyczny, gdyż na szczeblu centralnym podejmowane są działania na rzecz wyłowienia najbardziej uzdolnionych uczniów, studentów czy też młodych naukowców. Służą temu konkursy, stypendia, granty i staże zagraniczne. Uczelnie umożliwiają rozwój talentów w licznych studenckich kołach naukowych, a także włączając najbardziej uzdolnionych w prace badawcze. Z pewnością tych sukcesów mogłoby być więcej, gdyby utalentowani młodzi ludzie otrzymali systematyczne wsparcie finansowe ze strony państwa lub innych instytucji (funduszy).

AM: Moim marzeniem jest ład, który zapewni powstanie mechanizmu funkcjonowania i rozwoju gospodarki, zdolnego do efektywnego i bezpiecznego równoważenia procesów wzrostu i rozwoju. Tak, aby wzrost i rozwój gospodarczy oznaczał jednocześnie postęp cywilizacyjny oparty na zaufaniu. Do tego konieczny jest system edukacji i wychowania lub zintegrowany nauki, edukacji i wychowania, który obok jakości kształcenia zapewni racjonalne gospodarowanie naszymi talentami, odkrywanymi dzięki polskiemu systemowi olimpiad wiedzy i naszej Olimpiadzie Wiedzy Ekonomicznej zgodnie z zasadą, że talent to też pieniądź. A bank młodych talentów to także narodowy bank Polski. ■■

prof. Stanisław Owsiak – przewodniczący Komitetu Głównego Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej przy zarządzie krajowym Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, ekonomista, kierownik Katedry Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.

dr Stanisław Macioł – dyrektor Ośrodka Rozwoju Studiów Ekonomicznych Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, współtwórca pierwszego programu OWE „Teoria i praktyka gospodarowania”, członek KG OWE.

dr inż. Andrzej Muszyński – b. wiceprzewodniczący KG OWE przy zarządzie krajowym Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, w latach 1987-2007 sekretarz naukowy KG OWE, członek kapituły Ogólnopolskiego Rankingu Szkół Ponadgimnazjalnych.

Aktywne wakacje w PPH

Wyjazd na wakacje to dla wielu ludzi bardzo ważny moment. Zasłużony odpoczynek po ciężkim roku pracy należy się każdemu, jednak nie wszyscy decydują się, aby spędzić urlop wyłącznie na leniuchowaniu. Pamiętając o takich osobach hotele Polish Prestige Hotels, w minione wakacje, zorganizowały wyjątkowe imprezy sportowe: Bryza Cup 2012 – turniej pasjonatów tenisa ziemnego w hotelu Bryza w Juracie, Klimek Cup – Turniej Tenisowy Artystów w hotelu Klimek w Muszynie -Złockie oraz Mazury Grand Slam – Puchar Świata w siatkówce plażowej w hotelu Anders w Starych Jabłonkach.

Już po raz dziewiętnasty korty Hotelu Bryza w Juracie zapełniły się miłośnikami tenisa. Tegoroczny turniej Bryza Cup 2012 odbył się tradycyjnie w dwóch turach, lipcowej i sierpniowej. W rozgrywkach udział wzięli nie tylko goście Hotelu Bryza, ale również amatorzy tenisa, którzy przyjechali specjalnie na to wydarzenie. Nowością tegorocznego Bryza Cup 2012 było wprowadzenie kategorii zawodowców Pro Open, w której zagrali zawodowi tenisiści. Uroczystym zwieńczeniem gier finałowych i całej tegorocznej edycji Bryza Cup 2012 był bankiet w Restauracji letniej „Markiza”, podczas którego właściciel hotelu Zbigniew Niemczycki osobiście wręczył nagrody zwycięzcom turnieju. Jednym z najlepszych zawodników okazał się Jan Englert, znany aktor teatralny i filmowy, wielki miłośnik tenisa i wieloletni gość Hotelu Bryza, który zdobył III miejsce w kategorii mężczyzn + 50.

Tymczasem na południu Polski na kortach Hotelu Klimek SPA w Muszynie-Złockie odbył się Turniej Tenisowy Artystów KLIMEK CUP. To już czwarta edycja corocznego spotkania gwiazd polskiego kina i estrady na KLIMEK CUP 2012. Od 3 do 5 sierpnia 2012 r. w Hotelu Klimek SPA rywalizowali ze sobą m.in.: Stan Borys, Urszula Dudziak, Zbigniew Górny, Anna Guzik, Robert Janowski, Michał Milowicz, Robert Rozmus, Piotr Skarga, Tomasz Stockinger, Marcin Daniec i wielu innych.

- Wielu uczestników wzięło udział w turnieju po raz kolejny, ale pojawili się też debiutanci, tak jak to było w każdej z dotychczasowych edycji. – mówi Rafał Klimek, właściciel Hotelu Klimek SPA i organizator turnieju. Wieczorami odbywały się występy, a w przerwach między meczami artyści rozbawiali kibiców improwizowanymi piosenkami, tańcem i nietuzinkowymi dowcipami. Wstęp na imprezę, jak co roku, dla wszystkich był bezpłatny.

Stare Jabłonki na Mazurach to jedyne miejsce w Polsce, gdzie rozgrywane są najbardziej prestiżowe zawody – Puchar Świata w siatkówce plażowej, tzw. Wielki Szlem. Organizatorem turnieju jest Hotel Anders, a patronat nad imprezą sprawuje Światowa Federacja Piłki Siatkowej. W Wielkim Szlemie biorą udział najlepsi zawodnicy w siatkówce plażowej na świecie. Są to najwyższe rangą, przed Mistrzostwami Świata i Igrzyskami Olimpijskimi, zawody w tej dyscyplinie. W tegorocznym turnieju wzięli udział zawodnicy reprezentujący ponad 50 krajów. Na głównych trybunach zasiadło pięć tysięcy widzów, a w sumie boiska i plażę Hotelu Anders odwiedziło prawie sto tysięcy kibiców. Wydarzenie było relacjonowane na żywo na cały świat.

Wśród atrakcji towarzyszących znalazły się, m.in., Anders Fit czyli aerobik na plaży oraz Animation Anders Show – animacje dla dzieci, które cieszyły się ogromną popularnością, zwłaszcza wśród rodzin. Koncerty, konkursy, wieczór kabaretowy, pokazy tańca plażowego w wykonaniu tancerek z hiszpańskiej Gran Canarii gwarantowały świetną zabawę.

Szef Kuchni Hotelu Anders Dariusz Struciński zaprosił przybyłych Gości do utworzonej specjalnie na czas turnieju Restauracji Mistrzów, w której można było posmakować dań przyrządzonych przez sławy polskiej gastronomii na czele z Karolem Okrasą.

Więcej informacji o naszych hotelach i ciekawych wydarzeniach znajdą Państwo na stronie www.hotelepph.pl.

ZAPRASZAMY